

Раптом мама підвелася та взялася будити сонних цуценят, підштовхуючи їх носом.

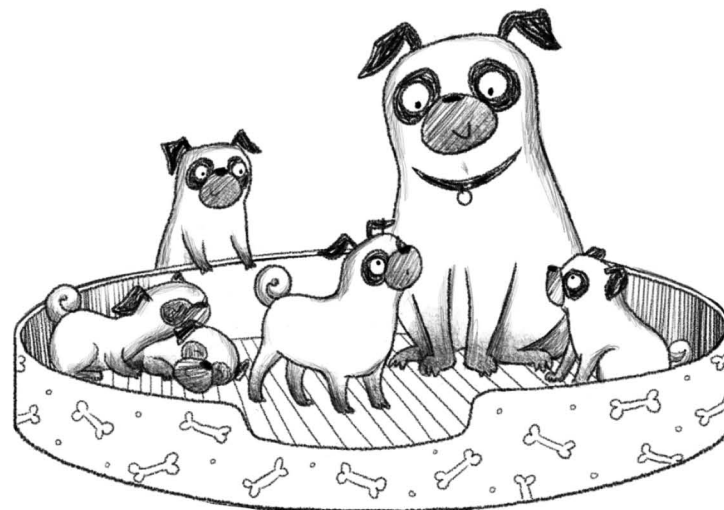
— Гей! — дзявкнув Пабло, один із братів Пеггі. — Взагалі-то я спав.

Позіхаючи, цуценята звелися на лапки.

— Сьогодні у вас усіх дуже важливий день, — виголосила мама, ніжно дивлячись на цуценят великими карими очима. — Ви поїдете додому.

— Хіба тепер ми не вдома? — спантеличено запитала Пеггі.

— Вам уже по дванадцять тижнів, — лагідно пояснила матуся. — Тож сьогодні придуть ваші нові хазяї. Вони заберуть вас до ваших справжніх домівок.

Пеггі збентежено подивилася на маму, її зморшкуватий лоб ще більше вкрився складками.

«Справжня домівка? Що воно таке?» — подумала собачка.

— Не переймайтеся, малята, — заспокоїла мама цуценят. — Для кожного собаки існує ідеальний хазяїн. Я знаю, що всі ви знайдете свого й будете щасливі у своїх справжніх домівках.

ХЛЮП! ХЛЮП! ХЛЮП!

Цуценя вдарило лапкою кішку по носі.

— Мішо, прокидайся!!! Вона вже вдома!

Кішка розтулила очі, блиснувши двома зеленими смужками.

— Ну то й що? — просичала Міша, замахуючись на Пеггі лапою з гострими кігтями.

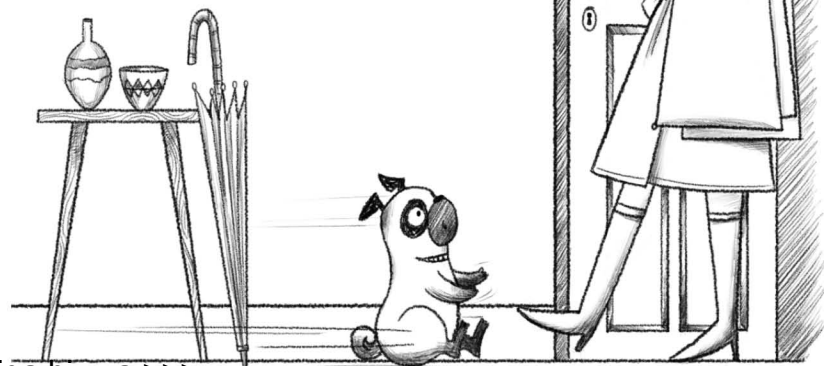
«Упс!» — подумала Пеггі. Попри те, що вона вже два місяці жила з кішкою та її хазяйкою Сюзанною, Пеггі завжди забувала, якою сердитою стає Міша, коли її будять. Чи в будь-який інший час. На відміну від Пеггі, кішка наче була не проти, коли її залишали саму на кілька годин.

— Хто останній — той смердючка! — крикнула Пеггі й помчала до

дверей, ковзаючи кігтями по полірованій дерев'яній підлозі.

УРА-А-А! Її лапи роз'їхалися, і вона й далі летіла вперед, сидячи на задку.

БУМ! Пеггі врізалася у двері саме тієї миті, коли їх відчинила леді в елегантному дизайнерському одязі. Жінка впустила напхані пакети з покупками на підлогу, а Пеггі швидко підвелася на лапи.

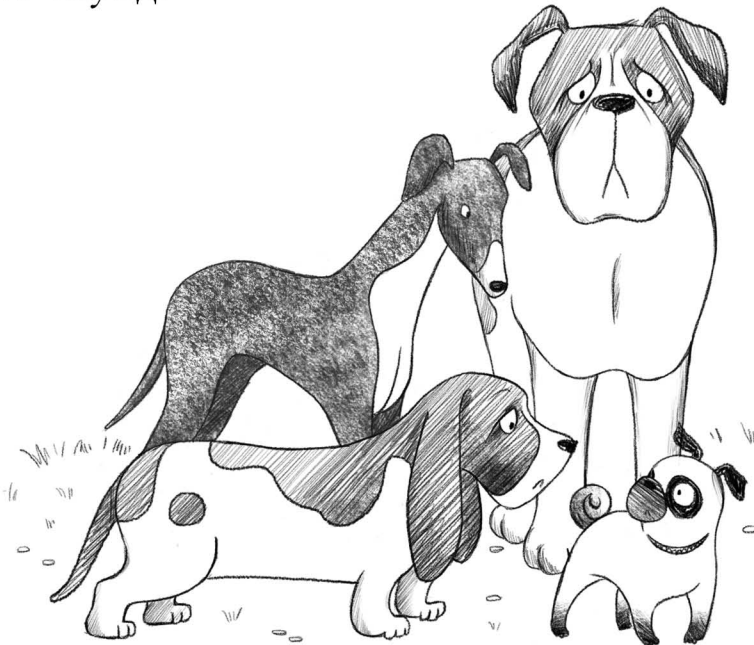

крутила шланг і заходилася наповнювати миски водою.

— Ха! — буркнула стара собака породи басет-гаунд, шкандибаючи підійшла до Пеггі і зацікавлено обнюхала її. — Не будь така впевнена щодо цього.

— Чому? Ви тут давно? — спитала Пеггі.

— П'ять років, — відповіла басет-гаунд.

— Тобто, собачих років? — з надією перепитала Пеггі.

Стара собака сумно засміялася і заперечно похитала головою.

— Агов, народе! — гавкнула вона. — У нас новенька!

Пеггі затремтіла, коли до неї підійшла зграя собак, щоб уважніше роздивитися.

— Ой! — вигукнув неохайний песик із коміром навколо шиї. — Вона ще зовсім цуценя!

